

ZIODEJ
TULPÁNU

MAJKA DANIHELOVÁ

VENUS
PRES

ZIODEJ
TULPÁNU

MAJKA DANIHELOVÁ

VENUPRESS

Majka Danihelová: Zlodej tulipánu
Druhá časť série Dedička
Vydanie prvé
Copyright © 2023 Majka Danihelová

Vydalo vydavateľstvo VENUPRESS s. r. o.,
Budatínska 3230/16, 851 04 Bratislava,
www.venupress.sk v roku 2023 ako svoju 16. publikáciu
Foto: Depositphotos, Freepik (kotkoa)
Jazyková a štylistická úprava: Silvia Palušková
Grafické spracovanie obálky: Michaela Výsloužilová

Sadzba a grafická úprava: VENUPRESS s. r. o.
Tlač a väzba: FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej alebo elektronickej knihy nesmie byť reprodukováná a šírená v tlačenej, elektronickej či inej podobe bez predošlého písomného súhlasu vydavateľstva VENUPRESS. Neoprávnené šírenie tejto knihy bude trestne stíhané.

ISBN 978-80-99972-64-4
ISBN PDF 978-80-99972-65-1

VENUPRESS
Bratislava 2023

UPOZORNENIE

Tento príbeh nie je vhodný pre maloletých čitateľov, pretože obsahuje vulgarizmy, sexuálne scény aj prvky násilia a sebapoškodzovania.

Vekové odporúčanie:
Pre čitateľov starších ako 18 rokov

Venujem všetkým, ktorí stratili nádej.

*Bez ohľadu na to,
aká sa vám zdá situácia
bezvýhodisková,
vždy existuje niečo,
za čo sa oplatí bojovať.*

PROLÓG

Predtým

Alfred mal dva problémy. Prvý z nich si vyžadoval opatrný prístup.

Inštrukcie ho zaviedli do Wegletonu. Nečakal od Zafirového princa výber takejto otvorenej lokality pre nekalé podnikanie. Sídlil na pozemku so širokými japonskými záhradami, kde sa skveli altánky, jazierka a výrazná zeleň. V tráve boli rozmiestnené solárne lampy a ich žiara sprevádzala jeho kroky ku vchodu.

„Páni.“ Kývol hlavou ochrankárom, ktorí mu odtiahli posuvné dvere. V tmavej miestnosti rozvoniavalo korenisté kadidlo. Pripomenulo mu to misie s jeho partnerom na východe, keď si ešte mysleli, že konali v mene spravodlivosti a MOZ im viac dávala, ako brala.

Uhladil si kravatu, ošíval sa. Pri bráne musel odovzdať zbraň.

„Alfred Zivak,“ ozvalo sa spredu. Alfred prižmúril oči, no tvár za stolom zostala zahalená tmou. Videl chabé obrysy postavy na otočnom kresle. „Alebo by som mal povedať Alvin Zwojsky?“

Alfreda neprekvapilo, že Zafirový princ poznal jeho identitu. Mal dobré zdroje – z toho dôvodu za ním prišiel. „Vidím, že domácu úlohu si si spravil na výbornú.“

Tieň jeho potenciálneho priateľa sa rozhybal. „Informácie sú tá najlepšia zbraň. Pokiaľ nič nevieš, nič nezískaš.“

Alfred si odkašľal. „Oceňujem, že si sa rozhodol vypočuť si ma. Určite ti neušlo, do akej chúlостivej situácie som sa dostal.“

Zafirový princ sa zachechtal. Jeho hlas znel mlado a zvonivo. Alfred čakal, že sa stretne s postarším veteránom závislým od kubánskych cigár, nie s mladou krvou. O to viac ho zneistilo, že nevidel tvár. „Áno, pozrel som si reportáže z knižnice. Som rád, že tvoje deti sa z toho dostali, i keď by ma náramne zaujímalo, ako sa primotali do cesty Soren-tezovi. Nie je to práve vyberaná spoločnosť, s akou trávia čas Zivakovci. Čo by na to povedala tvoja zbožňovaná organizácia?“

Alfred najprv neodpovedal. Zafirový princ dal najavo, že toho vedel priveľa. Informácie naozaj predstavovali najlepšiu zbraň. „Nemali sme v pláne miešať sa vám do biznisu, lenže Soren-tez to prehnal. Chcel popraviť moje deti. Takú drzosť nebudem tolerovať.“

„A preto si tu.“

„A preto som tu.“ Zafirový princ dlho mlčal, tak Alfred dodal: „Láskavosti štedro oplácam.“

„Palmer je trňom v oku nejedného môjho partnera zo zámoria. Postaraj sa oňho a rád si pripíšem zásluhy za jeho smrť. Nestojím však o láskavosti, iba o to, aby si odo mňa držal MOZ čo najďalej.“

„S nimi by si bol kráľom Timbletonu. Nielen princom. Ak raz zavrieš tieto dvere, už sa neotvorí.“

„Chamtivosť nie je cnosť dobrého obchodníka. O svoje impérium sa postarám, nepotrebujem dozor vyšších síl. Vyhovuje mi stáť nohami pevne na zemi. Každý by mal vedieť povedať dosť. Ty si to nespravil a pozri sa, ako si dopadol. Nie si mocný, Alfred, si ich lacná prostitútka.“

Alfred sa nevyjadril k urážke, avšak nepozdávalo sa mu, že sa s ním akýsi fagan rozprával nadradene. Ľudia pred ním mali rešpekt, v jeho prítomnosti sa im roztriasol hlas aj postoj. No tentoraz to nechal tak, pretože Zafirový princ bez nároku na odmenu vyhovel jeho žiadosti. Obával sa, že bude musieť pristúpiť k donucovacím metódam alebo vyhrážkam. „Neočakávam, že pochopíš, v akej sa nachádzam pozícii.“ Dal sa na odchod.

Princ ho zastavil, keď Alfred otváral dvere: „Všimol som si v reportáži z knižnice, že Palmer nezaútočil iba na tvoje deti. Kto tam bol s nimi?“

„Prečo?“

„V timbletonských vodách sa šepká, že sa tu objavila nová tvár s potenciálom a má sa k tvojej rodine. Byť tebou, dám pozor, aby po nej nešli. Obľubujú naivných miliardárov, ktorí sa aktívne angažujú v celosvetovom dianí. Vzhľadom na to, že k nim patíš, by mohli usúdiť, že bude prístupnejšia.“

„K Violet Ironsovej sa nepriblížia, o to sa postarám.“

„Dobre. Netreba nám v meste ďalšieho ich poskoka.“

Alfred si zahryzol do jazyka a opustil sídlo. Z Wegletonu vyrazil do štvrte Stanton Avenue, kde zaparkoval v neosvetlenej uličke za kontajnerom.

Z okien *jeho* úkrytu vychádzala tlmená žiara televízie.

Z kufra vytiahol tašku s puškou. Zamieril do opustenej firmy cez ulicu, v ktorej sa kedysi vyrábali okná.

Jeho druhý problém sa dal vyriešiť oveľa jednoduchšie než ponižujúcimi dohadmi s gangsterským sopliakom.

1

Odrazím jeho útok a odskočím. Naznačí úder do brucha, no presunie váhu z jednej nohy na druhú. Podľa očakávaní vykopne. Zablokujem výkop palicou, otočím sa a zhodím ho.

„Au,“ ozve sa spoza nás Adaline. Sedí na bežeckom páse a prvý raz po dlhom čase zdvihne pohľad od telefónu. „To muselo bolieť. Oci, žiješ?“

Výraz Alfreda Zivaka skreslí nespokojnosť, skoro dravosť. Zablýska sa mu v očiach, zatiaľ čo okolo neho krúžim, pripravená na útok. Keby som chcela, mohla by som ho zraniť. Dalo by sa to pripísať nepozornosti.

Vyskočí svižnejšie, ako čakám, a len tak-tak uhnem. Pokračujeme v súboji, v tomto peknom predstavení, pretože keby sme bojovali na život a na smrť, vyzeralo by to brutálnejšie.

Alfredove útoky ma prekvapia, ukáže sa, že si doteraz overoval moje schopnosti, navodil pre mňa dojem, že vyhrávam, zatiaľ čo v skutočnosti analyzoval, ako sa pohybujem, aby vedel udrieť smrteľnou silou. Už sa nedá vyvieť z rovnováhy, a preto sa čoskoro ocitnem na žinenke. Dopad mi vyrazí dych, palica mi vyletí z ruky.

Popri hučaní počujem vlastné sípavé nádychy, Adino mrmlanie a Logana. Do toho sa mieša Brooksov vzdialený hlas.

Vnímam bolesť, pálenie, ťahám do seba vzduch, z čoho ma pichá v pľúcach a na hrud' mi tlačí balvan.

„Broskyňka,“ skloní sa nado mňa Logan, z hnedozeelených očí mu sršia obavy a tvár sa mu leskne od potu, „si v poriadku?“

Nadýchnem sa a vydýchnem. Potlačím nutkanie odstrčiť ho. Hladká ma po líci, akoby predpokladal, že mi tým pomôže.

„To som nechcel.“ Alfred nado mnou stojí z druhej strany. Postoj má pevný, pery stisnuté a sánku zaťatú. Nechala som ho spacificovať ma. To, aká som neschopná, zahliadli jeho deti, ale najhoršie je, že mi ponúkol ukážku, ako by dopadol reálny súboj. Ten súboj som nemohla vyhrať. Rozhodne nie týmto spôsobom.

Musím použiť iné zbrane, tie zbrane, ktoré mi do arzenálu pridala Ida.

Preto vydržím pálenie v hrudi, až kým sa mi neustáli dych. Preto dovolím Loganovi, aby ma k sebe privinul a pobozkal ma na hlavu. Preto sa vrelo usmejem na Alfreda. Nepriateľ by nemal zahliadnuť slzy bezmocnosti. „Nabudúce si dáme odvetu,“ sľúbim mu s predstieraným nadšením a trochu sa mi pritom zadrháva hlas. Tak je to správne. Nech vidí, že ma dostal, a zároveň aj to, že sa teším na nové výzvy.

„Ani náhodou.“ Logan si ma pritlačí na hrud'. V nose ma poštekli jeho kolínska.

„Si dobrá, Violet. Kto ťa učil?“ Alfred si poutiera do trička vlhké čelo a vezme si od Adaline fľašu. Nebol to dobrý nápad, nemala som ho požiadať o boj, keď nás prišiel skontrolovať do pivničnej posilňovne v ich sídle.

„Tetin bodygard. Chodila som aj na súkromné hodiny popri samoštúdiu.“

„Prečo?“ udiví sa Logan. „Prečo by to niekto podstupoval?“

„Ja som rada, že to podstúpila. Nebyť Violet, je po Brooksovi,“ vloží sa do toho Ada.

„Nebyť trafenej, žili by sme ďalej bez toho, aby nám chcel niekto vystreliť mozgy.“

„Logan,“ Alfred si pomasíruje koreň nosa, „s našimi host'ami sa rozprávaj slušne.“

Joy, ktorá doposiaľ mlčala a v tranze hypnotizovala stenu, sediac na stacionárnom bicykli, naňho zagáni.

„Prepáč, otec,“ povie kajúcne Logan a zdvihne sa zo žienky. Potom ukáže Joy prostredník. „Prepáč aj ty, mentálne zaostalý trň v zadku.“

Ďobnem ho prstom do boku. „Nejako si si rozšíril slovnú zásobu.“

„Ešte by mal zapracovať na jej vhodnejšom používaní.“ Alfred sa pozrie na hodinky. Div, že sa pre ne neprevrátil v súboji, také sú obrovské. „Čaká ma firemný telefonát, musím ísť.“ Odloží palicu na stojan. „Nepozabíjajte sa tu, decká.“

Joy zrýchli bicyklovanie a do tváre jej vstúpi červeň. Utrie si uterákom pot z čela. Normálne by Logana obdarovala neslušnými komentármi, lenže od útoku v knižnici je utiahnutá do seba. Nepodobá sa to na ňu, takže viem, že udalosti ju hlboko zasiahli. Snažila som sa s ňou rozprávať, ale našu tichú domácnosť posunula na novú úroveň. Po tom, ako som k nej naposledy vošla bez vyzvania, sa zamkýna.

Ada sa uškrnie na Logana. „Vyhrala som stávkou, otec ju zložil ako hnilú hrušku.“

Očervenením a Logan zabručí: „Teraz nie, broskynka je doriadená.“

Zdvihnem svoju palicu a odkašlem si, aby som v hlase potlačila poníženie. Vyhýbam sa zrakom Brooksovi, ktorý sedí na gauči na opačnej strane miestnosti. „Som v pohode. A nevolaj ma broskynka. Neznášam to.“

Pošle mi vzdušný bozk. „Zbožňuješ to.“

„Mne sa zdá tiež v pohode,“ vloží sa do toho Brooks. Predsa len sa naňho pozriem. Zlovestne sa usmeje na Logana a vytiahne si z vrecka teplákov telefón. „Nech to máš rýchlo za sebou, tvoji sledovatelia čakajú.“

Logan zatne päste. „Ak ma označíš, rozpáram ti brucho aj na druhej strane, chumaj.“ Udriem ho palicou po stehne. Zasyčí a zanadáva. Masíruje si udreté miesto. „To bol vtíp, broskynka.“

Ovládnem túžbu vraziť mu. „Nebud' kretén.“

„Niekto si dnes v noci nevrzneee,“ zatahne potichu Ada a tiež na nás namieri telefón. „Prehral si, makaj, brácho.“

Logan sa postaví oproti mne. „Hlavne to urob rýchlo.“

„Hlavne rýchlo je tvoja špecialita, čo?“ posmieva sa mu Ada.

Nevníma ju. Keď nám nad hlavami zabliká neónové osvetlenie, s jeho výrazom sa nakrátko pohrá plachosť. Joy prestane bicyklovať a zlezie. Utiera sa a popritom nás sleduje.

„Kamera beží,“ oznámi Ada netrpezlivo.

Logan si dlho vydýchne. „Jebať na to.“ Zaženie sa pästou. Odkloním útok, zachytím jeho ruku, otočím sa a prehodím si ho cez plece. Žinenka stlmí jeho pád, ale napriek tomu zalapá po dychu a skrúti sa ako červík.

Pustím ho, a keď sa frflajúc posadí, vtisnem mu pusu na obmäkčenie. „Ani to nebolelo.“ Potľapkám ho po hlave.

„Nikdy ma neomrzí pozerat' sa na to.“ Adaline vypne nahrávanie a prekríži si nohy v členkoch. Dnes vymenila športové oblečenie za elegantné nohavice a blúzku s volánikmi – chystá sa na rande so snúbencom Damianom. Krátke svetlé vlasy má vyfúkané a čelo jej križuje precízne upravená vlna.

„Čo keby to skúsila s tebou?“ rozhorčí sa Logan.

„To by nebolo také zábavné a pokrčila by mi handry.“

Pomôžem mu pozbierať sa a Brooks medzitým dodá: „V padaní si sa zlepšil, už si si neudrel ani hlavu. Teda, niežeby ti to predtým uškodilo, keďže v nej nič nemáš.“

„Som zvedavý, ako vytrie dlážku s tebou, chumaj. Ešte po tebe aj prejdem mopom.“

Joy sa oprie o stenu. „Ty vieš, čo je mop?“

Brooks sa zasmieje. Je také nezvyčajné počuť jeho zvonivý smiech, že mi k nemu zájde pohľad. Prestane sa smiať v momente, ako postrehne, že ho pozorujem. Žalúdok mi klesne kamsi pod kolená. Odvrátim sa. Tep sa mi zrýchli a nepríjemne mi zapulzuje v spánkoch.

„Radšej sa vráťme k tréningu,“ poviem.

Logan a Joy si naraz vzdychnú. Skúsime rovnaké výpady a blokovanie úderov ako včera, lenže Joy to nejde a Logana rozptyľuje Adalinino zabrdanie. Číta nám komentáre pod videom, ktoré nahrala na internet. Sú plné hryzavých poznámok a nadávok. Keď sa zameriam na Joy, Logan to využije a posadí sa na bežecký pás k sestre, aby mohol komentovať všetko, čo mu píšu fanúšikovia aj hejteri.

Od útoku v knižnici trénujeme sebaobranu každý deň. Logan bol proti, no Joy oplýva neuveriteľným talentom donútiť ho podpichovaním urobiť presný opak toho, čo chce, čiže nakoniec súhlasil. Ada s Brooksom sa na bratovi a Joy chodia dobre baviť. V Adi sa neprebudil dostatočne silný inštinkt prežitia, aby sa naučila brániť, a Brooks má sedem stehov a prísny zákaz robiť čokoľvek iné okrem sedenia a kreslenia do tabletu. Predvčerom som sem prišla skôr a našla ho behať na páse. Chcel ma podplatiť nízkosacharidovým koláčom, nech o tom nepoviem jeho rodičom. Nasralo ma, že ma skúša ovládať jedlom, tak som šla za Nicole.

Joy uskočí od boxovacieho vreca, drží sa za ruku. „Ešte raz tú vec udriem a zlomím si zápästie. Chceš to mať na svedomí?“

Stlačím si spánok. „Nebud’ taká dramatická, nič ti nie je.“
„Máš nebudaj röntgenové oči?“

„Palmer je stále na slobode a stavím sa, že je dost’ vytočený po tom, čo našou vinou umrela polovica jeho gangu, tak sa prestaň s’ťažovať a snaž sa, nech môžem v noci pokojne spať a nebať sa o teba. Ani Logan toľko nemrncí ako ty.“

„Hej!“ zahriakne ma spomínaný, ale nezdvihne oči od telefónu.

„Nestojím o prednášky od takej klamárinky!“ vykrikuje zrazu Joy. Tým si získa pozornosť všetkých súrodencov. „Radšej sa staraj o svoje sračky, lebo sa onedlho utopíš v bahne toho, čo si komu narozprávala, alebo ešte lepšie, v bahne toho, čo si s kým robila.“ Krátko zazrie na Brooksa aj na Logana a potom si skryje tvár v dlaniach. Fučí ako parná lokomotíva a chveje sa. Niekoľko čiernych prameňov jej vyliezlo z drdola a spadajú jej popri odhalenom krku.

Najprv som bola presvedčená, že jej správanie sa zmenilo pre útok v knižnici, obviňovala sa zaň a nevedela, ako to spracovať. Už tomu neverím. Hnevá sa na mňa.

Nie som si istá, ako reagovať. Stačilo by pár nesprávnych slov a moja misia by vybuchla ako atómová bomba.

Neisto sa pozriem na naše publikum, navonok zostávam pokojná, aj keď sa bojím, že sa Joy neúmyselne, a možno úmyselne, preriekne. „Mrzí ma, ak naše tréningy neprebiehajú podľa tvojich predstáv. Viem, že to nie je jednoduché.“

„Naser si, *sesternička*, naser si!“ Drgne do mňa a vypochoďuje z miestnosti. Nechá tu dokonca aj koženú bundu.

„Možno má krámy,“ podotkne Ada do ticha.

Logan sa na mňa zamračí. „O čom to trepala?“

Brooks ma predbehne v odpovedi: „Bojí sa a ventiluje si to na Violet.“

„Nič si z toho nerob, prejde ju to,“ doloží Adaline.

Prikývnem a s Brooksom si vymeníme krátke pohľady.

Stiahnem si z vlasov gumičku a porozhľadám si vlhké pramene od korienkov. Dnes ma čaká učenie a pravidelný nočný rozhovor s Idou.

Našťastie Alfred mne a Joy pridelil ochranu, ktorá s nami chodí všade, čiže som sa nedostala do Idinho sídla. Teta mi telefonicky objasnila, aká som sprostá za to, že som sa zamotala do potýčky s gangom, ale aspoň som jej nemuse- la čeliť osobne.

Zarazím sa predtým, ako si znovu prejdem rukou cez vlasy. Brooks ma pozoruje a pretáča si medzi prstami table- tové pero. Vyzerá, že má niečo na jazyku.

Logan odloží telefón a vstane z bežiacieho pásu. „Idem k Evanovi, pridáš sa?“

„Musím sa učiť,“ odpoviem sucho.

„Prídem k tebe večer.“

„Musím sa učiť,“ zopakujem. Pred bozkom na rozlúč- ku ma zachráni jeho zvoniaci mobil. Zdvihne a ponáhľa sa preč. Ada, zahľadená na svoj displej, ho nasleduje. Udivuje ma, ako dobre sa orientuje v teréne, aj keď okoliu nevenu- je pozornosť. Trafí do otvorených dverí a na schody bez to- ho, aby zdvihla zrak.

Pivnica sa ponorí do dusného ticha. S Brooksom som nebola osamote dva týždne. Nechodila som ani do kaviar- ne po tom, ako sa minulý týždeň vrátil na univerzitu. Vide- la som ho tam sedieť, no nedokopala som sa vojsť dnu. Na- priek priepasti medzi nami bol ohľaduplný a vždy mi počas tréningov u nich prepašoval do kabelky komiksy. Keď to spravil prvýkrát, nič som mu na to nepovedala, ale odvtedy si nechávam kabelku pri gauči, odkiaľ nás pozoruje. Vzal to ako jasné znamenie, že ma má ďalej zásobovať.

„Ja už –“

„Idem s tebou.“ Vstane. Pobehnem, že mu pomôžem, a hneď sa zarazím. Postrehne moju rozporuplnú reakciu.

„Nie som invalid. Behal som na páse a nič sa mi nestalo. Mimochodom, vreľá vďaka, že si to bonzla mame. Nasadila na mňa pestúnku.“

„Gerdu?“ A ja že je to ich nová služobná.

„V noci striehne pred mojimi dverami, či nezdrhnem. Naposledy mi o druhej ráno vtrhla do izby, keď som šiel na záchod.“

Zasmejem sa. „Chcela za teba spláchnuť?“

„Haha.“

Myknem plecami. „Pred mojimi dverami spia bodygardi tvojho otca, takže neviem, čo sa sťažuješ.“

Vystupujeme bok po boku hore schodmi, ale keďže nie sú také široké, občas sa o seba obtrieme. Pomasírujem si zátylok, dávam pozor na jeho výraz a chôdzu, som pripravená zachytiť ho v prípade potreby.

Spraví nepatrnú grimasu. „Neboj sa, neomdliem a nezrútim sa naspäť do pivnice. Dovolili mi vrátiť sa na univerzitu. Keby si lekárka myslela, že to nedám, nepustila by ma.“

„Mohol si ju podplatiť.“

Neveriacky sa odo mňa odkloní. „Vážne? To mi nenapadlo, ale vďaka za tip.“

„Len vravím.“

„Máš skúsenosti s uplácанím lekárov?“

Slabo ho udriem päťou do ramena. „Pri svojej tete som sa priučila všelijakým praktikám.“

„Ja som hlavne rád, že ti po knokaute od otca netreba lekára. Mal dávať väčší pozor.“

„Nepotrebujem, aby so mnou zaobchádzal v rukavičkách,“ odvrknem. Pobavene nadvihne obočie. Rýchlo zahovorím emotívnu reakciu: „Koľko som si o to, vyzvala som ho. Logan mi vravel, že bol vojak, asi som iba chcela zistiť, či naňho stačím.“

„Violet,“ na chodbe na prízemí ma chytí za zápästie,